

Виж истинското лице на насилието

1701 прегледа, [0 коментара](#)

Оценка: ★★★★★ (5/5)

Насилието над жените се случва всеки ден и навсякъде, сочи най-мощното по рода си изследване в света, реализирано от Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA). В България всяка четвърта жена е жертва на домашно и/или сексуално насилие.



Близо 1 милион от общо 3.78 млн. българки или всяка четвърта жена у нас е пострадала от домашно насилие, сочат данните на Агенцията на ЕС за основните права (FRA). За стотици жени в България домашното насилие е ежедневие; за 54% от българките сексуалното насилие е изключително сериозен проблем. Жените на възраст между 15 и 44 години са в много по-висок риск да бъдат жертва на изнасилване или на домашно насилие, отколкото да се разболеят от рак, да станат жертва на пътен инцидент, на война или малария (Статистика на Генералния секретариат на ООН, 2008 г.). Според статистиката, за 30% от жертвите тормозът продължава средно по 10 години.

Също така, в глобален план, според Световната здравна организация, една на всеки три жени, поне веднъж в живота си ще бъде жертва на насилие, основано на пола.

Кампанията „#ВсекиЧетвърти“, организирана от Български фонд за жените, има за цел да адресира начина, по който мислим и говорим за насилието над жени.



Дотолкова сме свикнали да четем за жертвите и да виждаме техните лица, че при поредния случай не се запитваме защо едно човешко същество си позволява да нарани друго, а щично задаваме въпроса „Той като я бие, тя защо стои при него?“, без да си даваме сметка за щетите, които нанасяме на наранените жени. Срамът и чувството за вина, които обществото внушава на жертвите, често допринасят за това тормозът над 30% от тях да продължава средно по 10 години (Статистика на Генералния секретариат на ООН, 2008 г.). Време е да заклеймим всеки акт на насилие и да помогнем и на самите насилници, защото насилието е безсилно.

„#ВсекиЧетвърти“ ще се проведе от 25 ноември, Международният ден за борба с насилието над жени до 10 декември, Международният ден на човешките права и е част от световната кампания „16 дни на активизъм срещу насилието над жени“, която е под егидата над ООН. Тези дни не са избрани случайно – те отново напомнят, че насилието над жени е жестоко нарушение над човешките права. Защото, ако #всякачетвърта жена е жертва, то #всекичетвърти мъж нарушава нейните човешки права. Но #всекичетвърти може да помогне.

Ето какво ни разказа по темата Надежда Дерменджиева, директор на Български фонд за жените.



Твърде много се говори за домашното насилие, но какво се прави?

Не са малко и нещата, които се правят по темата, но за съжаление, предимно от неправителствените организации, които не получават нужните медийно внимание и интерес. Организациите работят и буквално се борят с проблема и институциите от 90-те години, но Закон за защита от домашното насилие бива приет едва през 2005 година. 10 години по-късно нещата и средата не са се променили и подобрили кой знае колко, особено на фона на мерките, които се предприемат на територията на ЕС.

Още през 2008г. Съвета на Европа публикува доклад с препоръки за минимални стандарти, които трябва да бъдат покрити, за да се справят страните членки по-бързо и ефективно с насилието. Веднага давам пример – една от тези препоръки е на 10 000 човека да има минимум по 1 място в кризисен център, както и да има подобен център във всеки регион или по-голям град. В България, ако приемем, че сме 7 милиона, би трябвало да има минимум 700 места, а в момента има около 12-14 центъра с максимум от 11 места за настаняване т.е. 154. Така че борбата продължава.

Една от целите на кампанията е да бъде приета Истанбулската конвенция и има онлайн петиция за това - какво е важна тя?

Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, по-позната като Истанбулската конвенция, в момента е може би е основополагащият документ по темата, който задължава страните членки да се ангажират сериозно с решаването на проблема. Това включва цялостен подход и политики, синхронизиране на законодателството, създаване на координационен механизъм, образование и най-вече финансиране.

Ако България подпише и ратифицира Конвенцията, това може да е исторически момент за работата на много организации, които се борят с насилието. Но без пълно осъзнаване за мащабите на проблема от властите и обществото и без политическа воля за справяне с него, ще вървим много бавно към подобрение. Именно по промяна на нагласи и повишаване на чувствителността по темата работи и Български фонд за жените, като се надяваме и кампанията „#Всеки четвърти“ да постигне поне малка промяна в начина, по който мислим и говорим за жертвите и насилниците и да осъзнаем, че в свят без насилие няма да има и жертви.

Домашното насилие е лична болка и много жени, които са жертва, колкото и да искат от една страна се надяват това да се промени, ако те се държат "добре", а от друга е финансовата невъзможност да избягат. Ситуацията е шахматна - какво е твоето послание към тях?

За мое огромно съжаление, наблюдавам тенденцията жертвите да искат да се променят и държат добре, а не насилниците. А никой не иска да бъде удрян и пребиван ежедневно, в това съм убедена. Посланието ми към тях е да не чувстват срам и вина, да търсят помощ и да се борят срещу насилника и насилието със всички средства, които законът позволява. Тук идва и посланието ми към обществото да се замисли кое е лицето на насилието преди да започне да обвинява – насиненото око на жертвата или лицето на нейния съпруг, приятел, син?

